

ת"פ 36066/08/15 - מדינת ישראל נגד פתחי אלקואעין

ת"פ 36066-08-15
05 פברואר 2017

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת נועה חקלאי

מדינת ישראל

נ ג ד

המאשימה

פתחי אלקואעין

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה יאיר מלכה

הנאשם ובא כוחו עו"ד פרץ

מתורגמנית לשפה ערבית הגברת מורן חן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה מיום 16.8.15 של הסעת 5 שוהים בלתי חוקיים, בכביש 40 צפונית לבית קמה, עבירה על סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ביום 16.8.15 נעצר הנאשם. ביום 18.8.15 שוחרר בתנאי מעצר בית מלא וערבויות. רישיון הנהיגה שלו נלקח על ידי המשטרה. ביום 16.12.15 צומצם מעצר הבית לשעות הלילה בלבד משעה 22:00 ועד לשעה 07:00. מאז שוהה הנאשם באותם התנאים עד היום.

ביום 16.12.15 הציגו הצדדים הסכמה על פיה הנאשם יודה, יורשע, ישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו אשר יבחן לבקשת ב"כ הנאשם את שאלת הארכת המאסר המותנה. צוין כי המאשימה לא מחויבת להמלצת שירות המבחן. עוד הוסכם כי הרכב בו בוצעה העבירה יוחזר לבעליו בכפוף לתנאים שיבטיחו אפשרות לחילוטו בגמר ההליך.

תסקירי שירות המבחן:

עמוד 1

2. הוגשו לבית המשפט שני תסקירים בעניינו של הנאשם. בתסקיר מיום 4.5.16 שירות המבחן סקר באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם ואת ההיסטוריה העבריינית. הנאשם נשוי ואב לארבעה קטינים בני שנתיים עד שבע. גר בפזורה ליד חורה ועובד כמסגר במוסך. מפרנס יחיד למשפחתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות וכוחות חיוביים, דואג לצרכיהם הרגשיים והחומריים של בני משפחתו ומתמיד בתחום התעסוקתי. מנגד, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מטשטש את מעורבותו בעבירה ואת הנסיבות שהובילו אותו לבצע את העבירה, מתקשה לשאת באחריות המלאה למעשיו ובפוטנציאל סיכון הפגיעה שהיה במעשיו. בשל כך התרשם שירות המבחן מרמת סיכון הקיימת מהנאשם, לצד זאת התרשם כי ההליכים המשפטיים משפיעים על מצבו הרגשי של הנאשם והוא חרד מתוצאות המשפט ומהעונש שיוטל עליו.

שירות המבחן העריך כי נדרשת ענישה מוחשית ומרתיעה, אך לא מאסר בפועל, עונש שעלול להביא למצוקה כלכלית קשה של הנאשם ושל בני משפחתו התלויים בו. על כן המליץ שירות המבחן להפעיל את המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות.

מכיוון שהמלצת שירות המבחן אינה ישימה מבחינה משפטית, שכן המאסר המותנה הוא למשך 8 חודשים ולא ניתן להפעילו בדרך של עבודות שירות, הופנה הנאשם בשנית לשירות המבחן.

3. ביום 27.6.16 התקבל תסקיר משלים. במהלך תקופת הדחיה שירות המבחן נפגש פעם נוספת עם הנאשם, אשר הביע צער על התנהגותו ונכונות להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן שקל לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית אלא שבשל מגבלות שפה וקשייו של הנאשם סבר שירות המבחן כי הנאשם יתקשה להשתתף בקבוצה זו. שירות המבחן בחן במחלקה לשירותים חברתיים במקום מגורי הנאשם אפשרויות טיפוליות עבור הנאשם, אך לא נמצאו אפשרויות שיכולות להתאים לו, מלבד ליווי משפחתי. לאור האמור אין המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

שירות המבחן התרשם כי תחושות החרדה שנושא הנאשם בשל ההליך הפלילי, יכול ומהוות מרכיב הרתעתי ומציב גבול בעתיד. להערכת שירות המבחן עונש מאסר בפועל יפגע בהליך השיקום שעובר הנאשם, באורח החיים היציב שסיגל לעצמו לאחרונה ובמצבו הכלכלי.

על כן, בסופו של דבר המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות של"צ בהיקף נרחב של 400 שעות, לצד הארכת המאסר המותנה.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, לשיטתה מדובר בעבירה חמורה אשר מסכנת את בטחון המדינה, הפנתה לפגיעה בערך המוגן על רקע גל הטרור אשר פוקד את המדינה. לדבריה הנאשם ככל הנראה בחר בעיסוק זה כמקצוע, עושה מכר רווח ולא נרתע למרות המאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו. לטענתה אין טעם מיוחד המצדיק הארכת המאסר המותנה וביקשה שלא לאמץ את המלצתו האחרונה של שירות המבחן. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה המלמדת כי מתחם הונוש ההולם נע ממאסר בעבודות שירות עוד 9 חודשי מאסר ועתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה במצטבר, מאסר מותנה, התחייבות, קנס, הפעלת ההתחייבות, פסילה בפועל, הפעלת הפסילה המותנית, הטלת פסילה מותנית וחילוט הרכב.

5. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה ולקח אחריות באופן מידי, אף ללא הסדר טיעון, מבלי שהיה מתורגמן לשפה

הערבית בדיון, על אף שהנאשם אינו דובר היטב את השפה העברית. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם ביצע העבירה מתוך טעות, בסברו שהנוסעים ישראלים, טענה שלדבריו לא נסתרה מבחינה ראיתית, לשיטתו יש ליתן לכך משקל בגזר הדין ואין לראות בכך אי לקיחת אחריות או מזעור חלקו של הנאשם בביצוע העבירה. ב"כ הנאשם חזר על נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שאף הוצגו בתסקיר שירות המבחן. לדבריו אין מדובר ב"עבריו" במובן הרגיל, אשר פוגע באדם או ברכוש, אלא בעבירה שבוצעה לדבריו, בין היתר על רקע תרבותי. הנאשם היה רועה צאן בצעירותו, השלים 12 שנות לימוד וכיום עובד ומתפקד כאזרח נורמטיבי, מפרנס את משפחתו, משלם מיסים וביטוח לאומי. לדבריו עסקין בעבירה מסוג עוון שהעונש המירבי שנקבע בצידה, נכון למועד ביצוע העבירה הוא שנתיים מאסר. לדבריו הנאשם שיתף פעולה בהליך משפטי, התייצב לכל הדיונים ושמר על התנאים המגבילים שנקבעו לו לאורך תקופה ארוכה.

ב"כ הנאשם ציין כי כל השהים הבלתי חוקיים שהסיע הנאשם שוחררו מיד לאחר חקירתם ולא הועמדו לדין, כך שלא היוו סיכון בטחוני או אחר. לדבריו בחקירתם מוסרים הנוסעים את שמות מעסיקיהם, אך אלו לא נחקרו ולא הוגשו נגדם כתבי אישום. לפיכך טען ב"כ הנאשם לאכיפה מפלה.

ב"כ הנאשם ציין כי יציבות הנאשם במקום התעסוקה, היא בבחינת הליך שיקומי. לדבריו לא ניתן לזקוף לחובתו את העובדה שלא שולב בהליך טיפולי כזה או אחר, למרות הבעת נכונות מצידו, וזאת משום שלא נמצאה תכנית מתאימה עבורו בשל מגבלות שפה. ב"כ הנאשם טען כי לא תצמח תועלת לחברה משליחתו של הנאשם למאסר דבר אשר יוציא אותו אף ממעגל העבודה. לדבריו עונש כלכלי מכביד יהיה אפקטיבי יותר.

ב"כ הנאשם ביקש שבית המשפט יסטה ממתחמי הענישה משיקולי שיקום, יאריך את המאסר המותנה משיקולי צדק, יטיל עליו צו של"צ, יסתפק בתקופה הפסילה שריצה ויטיל עליו ענישה כלכלית לשם האיזון.

6. הנאשם אף הוא ביקש לשאת דברים. לדבריו האירוע קרה בטעות. בתקופת עבודתו השירות שריצה בעקבות העבירות הקודמות הוא לא קיבל הכנסה. הוא לא רצה לחזור על הטעות. כיום עובד במקום מסודר, נשוי ואב ל-4 ילדים. לדבריו, אשתו לא תסתדר בלעדיו אם יכנס למאסר והיא תהיה חולה ובדיכאון.

דין

מתחם העונש ההולם

7. במקרה דנן, **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה שביצע הנאשם, הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).

בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** בנסיבות תיקים אלה אינה ברף הגבוה, בשים לב שבפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטיה בביטחון הציבור.

באשר ל**נסיבות ביצוע העבירות** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע 5 שוהים בלתי חוקיים, כי אין אינדיקציה לכך שהנאשם הסיע את השוהים משטחי הרשות לתוך ישראל, אלא ההסעה נעשתה בתחומי המדינה וכי לא נטען שההסעה היתה תמורת שכר.

בחנית **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

- רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.
- רע"פ 9038/15 **מוחמד סרחאן נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (הנאשם ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.
- רע"פ 7726/13 **גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של הסעת 4 שוהים בלתי חוקיים מכיוון השומרון לתוככי ישראל. הוא נדון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.
- רע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בביצוע שתי עבירות של הסעה שלא כדין (3 שב"חים ו- 5 שב"חים). הוא נידון לשישה חודשי מאסר בפועל.
- רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל**, התקבלה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית המשפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירוצו בעבודות שירות.
- עפ"ג (ב"ש) 58809-10-13 **עוואני אבו מחארב**, הנאשם הורשע בשני אישומים, בכל אחד מהם הסיע 3 שוהים בלתי חוקיים. בית משפט קמא גזר 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ו- 6 חודשי פסילה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, אך בשל נסיבותיו האישיות והפחית את המאסר ל- 4 חודשים בעבודות שירות ואת הפסילה ל- 3 חודשים.
- עפ"ג (מרכז) 1671-09-13 **סאלח נ' מדינת ישראל**, התקבל חלקית ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של הסעת ארבעה שב"חים. בית משפט השלום גזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל. בית משפט מחוזי קיבל את הערעור בנוגע לעונש המאסר, והוא נידון לשנת מאסר בפועל.
- ראו גם: ת"פ (טבריה) 55696-05-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד טאהא** (הסעת 5 שב"חים - 3 חודשי ע"ש); ת"פ (רמלה) 66277-09-14 **מדינת ישראל נ' מחמד עטיה** (3 אישומים - הסעת שב"ח, 3 שב"חים, 4 שב"חים - 4 חודשי ע"ש); ת"פ (רמלה) 48148-05-14 **מדינת ישראל נ' מוסא ג'אבר** (הסעת 4 שב"חים בתמורה לשכר - 2

חודשי ע"ש); ת"פ (קג"ת) 9731-07-14 **מדינת ישראל נ' עיסאם נבארי** (2 אישומים - הסעת 2 ו-5 שב"חים - 45 ימי מאסר בע"ש); ת"פ (קג"ת) 35818-02-14 **מדינת ישראל נ' אלגבור** (2 אישומים של הסעת 3 שב"חים - 3 חודשי ע"ש); ת"פ (כ"ס) 53091-12-13 **מדינת ישראל נ' סלאיימה** (הסעת 5 שב"חים - 2 חודשי ע"ש); ת"פ (פ"ת) 30626-08-13 **מדינת ישראל נ' בדיר** (הסעת 5 שב"חים - מע"ת ושל"צ); ת"פ (י-ם) 59838-12-12 **מדינת ישראל נ' אלצראיעה** (הסעת 3 שב"חים - מע"ת).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ת"פ(רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירוך** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' מוחמד ריא** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיוע להעסקה); ת"פ (כ"ס) 2019/09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד).

8. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בנסיבות של הסעת 5 שב"חים נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

גזירת עונשו של הנאשם

9. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, לקחתי בחשבון את פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו. הנאשם יליד 1988 מפרנס יחיד למשפחתו הגרעינית, המונה 6 נפשות, אשתו בהריון מתקדם וצפויה ללדת בחודשים הקרובים.

לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם שהה 3 ימים במעצר מאחורי סורג ובריח, 4 חודשים במעצר בית מלא וכמעט 14 חודשים נוספים במעצר בית לילי, תנאים אותם לא הפר ולו פעם אחת.

זקפתי לחובת הנאשם את עברו הפלילי. לנאשם הרשעה קודמת יחידה, בגין 4 עבירות קודמות זהות. בגין עבירות אלו הוטל עליו עונש מאסר למשך 6 חודשים אותו ריצה בדרך של עבודות שירות וכן הוטל עליו מאסר מותנה למשך 8 חודשים שהינו בר הפעלה בתיק, כמו כן הוטל עליו קנס כספי בסך 20,000 ₪ פסילה בפועל והנאשם אף חתם על התחייבות כספית בסך 15,000 ₪ שאף היא בת הפעלה.

לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בבית הסוהר.

זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות בהזדמנות ראשונה (הגם שבהמשך, ביקש לחזור בו מהודיה זו, בקשה שנדחתה).

לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הנאשם נוטה לצמצם מאחריותו, והציג נסיבות לפיהן האירוע קרה בטעות בסברו שהנוסעים הם ישראלים, מנגד לקחתי בחשבון את דברי ב"כ הנאשם לפיהם הגם שהנאשם סבר כי הנוסעים הם ישראלים, עדיין לוקח אחריות על מעשיו. גם בטיעוני לעונש חזר הנאשם וציין כי עשה טעות וסבר כי הנוסעים היו תושבי ישראל.

לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד והרביסבגדרו של המתחם. העובדה שהנאשם חזר לבצע את העבירה פעם נוספת, זמן קצר לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בעבודות שירות בגין עבירות זהות, כשתלוי ועומד תנאי מרתיע, מלמדת כי יש להטיל עליו עונש מכביד שיהיה בו כדי להרתיע מהישנות העבירה בעתיד.

לקחתי בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן. כאמור, שירות המבחן המליץ תחילה על עונש מוחשי בדמות מאסר בעבודות שירות, אך משהוברר כי לא ניתן להורות כן, המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות של"צ. שירות המבחן העריך כי עונש מאסר בפועל, יפגע בהליך השיקום שעובר הנאשם, באורח החיים היציב שסיגל לאחרונה ובמצבו הכלכלי. שירות המבחן העריך שצו של"צ בהיקף נרחב יכול להוות עונש מוחשי ומציב גבולות, לצד הארכת המאסר המותנה.

10. לאחר שערכתי איזון בין כל השיקולים לעיל, הן שיקולים לקולא והן שיקולים לחומרא, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת בזו הפעם, הצדקה לסטות לקולא מגדרו של המתחם אותו קבעתי, ולאמץ את המלצת שירות המבחן, על מנת שלא לפגוע בהליך השיקום שעובר הנאשם.

11. באשר למאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם:

על-פי מצוות סעיף 56(א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977, הארכת תקופת תנאי אפשרית "מטעמים שיירשמו... אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי"

ברע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' מדינת ישראל נקבע:

"שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה. עצם אורכו של עונש המאסר על תנאי שהוטל בגין הליך קודם אינו טעם מיוחד להארכתו, במיוחד כאשר הנאשם אינו מראה סימנים אמיתיים של הכרה והפנמה של משמעות התנהגותו הפלילית. הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל והארכת תקופת התנאי רק בשל היקפו של עונש המאסר על תנאי שיש להפעילו, אינה מתיישבת עם קו עונשי אפקטיבי וראוי בנסיבות מקרה זה.

ראו גם ע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119, 127 (2005).

בנסיבות תיק זה, ומאחר שהתרשמתי כי הנאשם מתמיד במקום עבודה מסודר, מראה סימנים של התייבבות וכי יש יסוד לציפייה שחזר לדרך הישר, לא מצאתי כי יהיה זה צודק בנסיבות העניין להורות על הפעלת המאסר המותנה. המאסר המותנה יוארך ויהפוך להיות חב הפעלה. גורלו של הנאשם יופקד בידיו.

12. בשים לב שעבירה זו, בדרך כלל נעברת לשם רווח כלכלי (הגם שבזו הפעם לא הובאו ראיות לכך), הסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם בכל הנוגע לרכיב המאסר, תאזן בענישה כלכלית מוחשית ומכבידה, לרבות התחייבות גבוהה לעתיד וחילוט הרכב, ענישה אשר יהיה בה כדי להרתיע מהישנות העבירה, להפכה ללא כדאית, זאת לצידו של המאסר המותנה שיהפוך לחב הפעלה.

סוף דבר

13. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מורה על הארכת המאסר המותנה בן 8 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בתיק 9235-06-13 בבית משפט השלום בבאר שבע ביום 28.10.14 וזאת למשך שנתיים נוספות מתום תקופת התנאי המקורי.

- ב. קנס כספי בסך של 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.5.17. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ג. הנאשם ישלם את ההתחייבות בסך 15,000 ₪ עליה חתם בתיק 9235-06-13 בבית משפט השלום בבאר שבע ביום 28.10.14. סכום ההתחייבות יקוזז מתוך הפקדון המופקד בתיק מ"ת הקשור לתיק זה.
- ד. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים.
- הפסילה בפועל תחל היום.
- בשים לב שרישיונו של הנאשם נלקח ממנו במועד ביצוע העבירה, המזכירות תנפיק אישור הפקדה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון.
- מורה על הפעלת פסילה מותנית למשך 12 חודשים כפי שהוטלה על הנאשם בתיק 9235-06-13 בבית משפט השלום בבאר שבע ביום 28.10.14.
- לפנים משורת הדין, ובשים לב שרישיונו של הנאשם נלקח ממנו בתחילת ההליכים בתיק זה, אני מורה שהפסילה המותנית שהפעלתי תרוצה כולה בחופף לפסילה אותה הטלתי.
- למען הסר ספק - על הנאשם לרצות 12 חודשי פסילה שמנינים מהיום. מתקופת הפסילה לא תנוכה כל פסילה שהנאשם ריצה במסגרת ההליכים בתיק זה, ככל שריצה.
- ה. פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.
- ו. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 25,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה על חוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952 במשך 3 שנים מהיום.
- ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 25 יום.
- ז. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 400 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.
- השל"צ יבוצע בהתאם לתכנית שתגובש על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.
- שירות המבחן יעביר לביהמ"ש תוכנית תוך 30 יום וביהמ"ש יאשר אותה ללא צורך בקיום דיון נוסף.
- הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירה בה הורשע, במקום צו השל"צ.

ח. מורה על חילוט רכב שמספרו 7841866 (מסוג טויוטה קורולה) לטובת אוצר המדינה.

משטרת ישראל תתאם את ביצוע החילוט עם הנאשם.

(טלפון של הנאשם 052-6573481).

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי

**ניתנה והודעה היום ט'
שבט תשע"ז,
05/02/2017 במעמד
הנוכחים.
נועה חקלאי, שופטת**

הוקלדעלידידינאלזון